

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 28651

за изменение в частта за разноските

гр. София, 01.09.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав, в
закрито заседание на 01.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

като разгледа дело номер **2758** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/, във вр. с § 2 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по искане инкорпорирано в касационна жалба подадена на 13.06.2025г. от „Сървис Петрови“ ООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], район М., [жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Б. И. П., чрез адв. С. М., за изменение на постановеното по делото решение № 16090 от 12.05.2025 г. в частта за разноските.

В искането се посочва, че с решението си съдът неправилно е присъдил в полза на ответната страна - Национална агенция за приходите, разноски в размер на 2944,64 лв. за юрисконсултско възнаграждение, без такива да са поискани. Тъй като разноски не се присъждат служебно, моли решението в тази му част да бъде изменено, като разноски в посочения размер не бъдат присъждани. Алтернативно се иска намаляването им, като в тази връзка се излагат доводи, че съдът неправилно е изчислил материалния интерес по делото.

В срока по чл. 248, ал. 2 ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, не е постъпил отговор от ответника.

Административен съд - София-град, като се запозна с доводите в искането намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Искането е предявено в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, от активно процесуално легитимирана страна, и като такова е допустимо.

Разгледано по същество, искането е основателно.

Отговорността за деловодните разноски произтича от факта на неоснователно повдигнатия правен спор и съгласно чл. 78, ал. 2 ГПК се носи от страната, чието правно твърдение е отречено със съдебния акт. Тя има санкционен характер срещу субектът, предизвикал спора и може да бъде осъществена само по висящия процес. За да бъде реализирана е необходимо своевременно да е отправено искане пред компетентната съдебна инстанция. По отговорността за разноски съдът не може да се произнася служебно, а само по молба на заинтересованата страна, поради което неизпълнението на това задължение погасява правото на страната да претендира разноски. Крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните

състезания. Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските.

Видно от материалите по делото, в хода на производството ответникът не се е ползвал от процесуален представител и няма заявена претенция за присъждане на разноски в този смисъл. След като в случая не е осъществявано процесуално представителство и не е предявено своевременно искане за разноски, такива не се следват. Формираният в мотивите на решение № 16090 от 12.05.2025 г. извод за дължимост на разноски в полза на ответника следва да се коригира по реда на раздел III, Глава осемнадесета, чл. 248 от ГПК, приложим по силата на § 2 от ДР на ДОПК.

Според ал. 1 на цитираната разпоредба, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Анализът на посоченото нормативно правило сочи, че забраната сам съдът да изменя или отменя собственото си решение в случая не важи. В тази насока произнасянето относно отговорността за разноските може да бъде изменено не само при очевидни фактически грешки (погрешно изчисляване), но и поради грешки във фактическите констатации и правните изводи на съда, въз основа на които е изградил произнасянето си по отговорността за разноски.

Процесният случай е именно такъв. Касае се за погрешно направена от съда констатация за надлежно предявено от страна на ответника искане за присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение.

Ето защо и на основание чл. 248, ал. 3 ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, Административен съд - София-град, III отделение, 75-и състав

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ решение № 16090 от 12.05.2025 г., постановено по административно дело № 2758/2025 г. по описа на Административен съд – София-град, в частта за разноските, като го ОТМЕНЯ в частта на присъденото в полза на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 2 944,64 лева.

На основание чл. 248, ал. 3, изр. второ ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК определението може да бъде обжалвано с частна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от определението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК.

Съдия: